

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Наукове товариство студентів, аспірантів,
докторантів і молодих вчених СумДУ

ПЕРШИЙ КРОК У НАУКУ

Матеріали
VIII студентської конференції
(Суми, 11 грудня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

КРИЗИ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН

Михайлик В.В, студентка, СумДУ, гр. ПЛ-61

Шлюб та сім'я стали предметом дослідження психологів з 1960-х років. Спочатку сім'я вивчалася у зв'язку з профілактикою психічних захворювань або з недоліками сімейного виховання. Пізніше у поле зору сімейної психології потрапили такі галузі знання, як історія і еволюція форм шлюбу, готовність молоді до утворення сім'ї, життєвий цикл сім'ї, взаємини між подружжям, взаємини батьків і дітей, відносини сім'ї і суспільства, тощо.

Досить багато уваги дослідники приділяють вивченню стадій розвитку сімейних відносин, виходячи з того, що сім'я є відкритою системою, що постійно змінюється.

Досить часто стадії у розвитку сім'ї супроводжуються кризами, що можуть, у свою чергу, спровокувати розпад сім'ї як соціальної системи. Можна виділити наступні причини криз:

Когнітивні причини, що по'язані з особливостями мислення. Конфлікти можуть виникати внаслідок різного різної картини світу, що формується в подружжя. Нездатність знайти компроміс між різними розуміннями може привести до розпаду сім'ї.

Емоційні причини. Криза може виникати у випадку переживання одним з членів родини власної психологічної кризи, що робить його нездатним до співпраці та розуміння партнера.

Зовнішні причини. Сюди можна віднести різноманітні зміни сімейного укладу - вступ дитини до школи, перехідний вік чада, складності на роботі, проблеми у взаєминах з родичами, зміна матеріального становища (як в сторону його погіршення, так і в бік поліпшення), переїзд сім'ї в інше місто або країну.

Стрес-фактори - важкі хвороби, смерть, війни, народження неповноцінних дітей.

Коло факторів, що лежать у основі кризових сімейних ситуацій є досить широким і має власну специфічність. При роботі з сім'єю необхідно це враховувати з метою більш ефективного надання психологічної допомоги.

Керівник: Іванова Т.В., доцент